

من هم می‌تونم نوآور باشم؟

رازهایی از ذهنی که هیچ‌کس بهش شک نکرده بود

بیا با خودمون روراست باشیم: «نوآوری» از اون واژه‌هاییه که معمولا وقتی می‌شنویم، یاد مخترعا، دانشمندا و آدمایی باکت سفید آزمایشگاهی می‌افتیم. یا شاید هم ذهنمون پرتاب می‌شه به فیلمایی که یه نفر وسط دود و برق، یه ماشین زمان می‌سازه!

اما واقعیت؟ نوآور بودن از همون جایی شروع می‌شه که تو یه چیز کوچیک رو یه جور تازه ببینی. نوآوری، نسخه ارتقا یافته خلاقیته. یعنی همون خلاقیتی که از بچگی باهاش بزرگ شدی، فقط کمی جدی‌تر و کاربردی‌تر.

از فکر تا عمل، فاصله به اندازه یه جرئته

نوآوری یعنی «به‌کارگرفتن خلاقیت برای ساخت چیزی واقعی». خلاقیت وقتی فقط توی ذهن می‌مونه، می‌شه ایده. اما وقتی اون ایده از ذهنت بیرون می‌آد و توی زندگی یا شهر تو اثر می‌ذاره، اون موقع می‌شه نوآوری.

به قول دانشمند خلاقیت، ترزا آمایل از دانشگاه هاروارد، «نوآوری یعنی اجرای موفق ایده‌های خلاق در محیط کار و زندگی». یعنی ممکنه هر کسی خلاق باشه، اما فقط بعضیا نوآور می‌شن، چون دست‌به‌کار می‌شن. حالا سؤال مهم: آیا من هم می‌تونم نوآور باشم؟ پاسخ کوتاه و قطعی اینه: بله، فقط باید بفهمی چه روحیه‌ای داری!

